

Foto: Jan Handreich

5/7 2017
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Režisér Daan Bakker
o mužských slabostech
strana 3 / page 3

Zboří „Bejby“ Vary?
strana 9 / page 9

ENGLISH VERSION
INSIDE

Jasmine Trinca má štěstí na role silných žen: v dramatu **Fortunata** ztvárnila hrdinku, jež zápasí s rodičovstvím, rozvodem i násilnickým manželem. Ve filmu *Miele*, jenž se před čtyřmi lety hrál i ve Varech, zase její postava pomáhala lidem se sebevraždou. Na **Fortunatu** si zajděte dnes ve 20.00 do Drahomíry nebo v sobotu 8. 7. v 10.00 do Národního domu.

ITALSKOU HEREČKU JASMINE TRINKU KDYSI PRO FILM OBJEVIL REŽISÉR NANNI MORETTI, LETOS V KVĚTNU ZÍSKALA CENU V CANNES A TEĎ OZDOBILA I KARLOVARSKÝ FESTIVAL

VYHRÁLA JSEM V LOTERII

Plachá a skromná **JASMINE TRINCA** se v dramatu italského režiséra Sergia Castellitta prudce proměnila v silnou a bojovnou Fortunatu, svobodnou matku z římského předměstí, která sní o otevření vlastního kadeřnického salonu. A porota canneské soutěže *Un certain regard*, jejímiž členy mimochodem byli Uma Thurman i umělecký ředitel karlovarského festivalu Karel Och, za to Trince dala cenu pro nejlepší herečku.

Iva Přivřelová, Zbyněk Vlasák

Co bylo na ztvárnění titulní role ve filmu *Fortunata* nejsložitější?

Že je úplně jiná než já! Normálně by v Itálii podobnou postavu dali zcela odlišnému typu herečky. *Fortunata* na rozdíl ode mě nezná míru, je uvolněná, odvázaná, rozhodně se nedá říct, že by byla cudná. Já jsem její přesný opak – a o to jsem to měla složitější. Nakonec mě vedla hlavně představa, že jde o ženu, která v životě hodně chybuje, je omylná jako člověk i jako rodič. Zároveň se cítí být pořád někým posuzována. Neustále má pocit, že s ní není něco v pořádku. A jednu takovou osobu jsem poznala docela zblízka – svou vlastní matku.

Fortunata je silná ženská hrdinka. Je jich podle vás v současné italské kinematografii dost?

Není. Na ženy se v Itálii díváme téměř výhradně mužskou optikou: jako na matky, manželky, dcery, ale ne jako na osobnosti, které můžou fungovat samy za sebe. V tom

jsem měla ve *Fortunatě* štěstí, stejně jako třeba u snímku *Miele* režisérky Valerie Golino.

Ten se ve Varech taky kdysi hrál. Fortunata má ve filmu mužského protihráče: svého skoro bývalého manžela – xenofoba, sexistu, násilníka...

Podobní lidé se vyskytují všude na světě na okrajích společnosti. Ale na stejném okraji můžete narazit i na spoustu pozitivního. Ve filmu třeba vidíme příklad určitého typu komunitního života. Lidé tam k sobě mají blíže, čelí sice mnoha potížím a občas dělají špatné věci, ale zároveň jsou provázáni mnohem pevněji než třeba v centru Říma, kde je to jeden individualista vedle druhého. Když se máte ekonomicky lépe, sounáležitost se vytrácí.

Vy máte nějakou zkušenost s životem na okraji?

S matkou jsem vyrůstala v chudé čtvrti, mezi lidmi, kteří toho moc neměli. A i když dneska už vedu celkem banální život, ta zkušenost mě poznamenala. Nemyslím si o sobě, že jsem nějaká výborná herečka,

jen jsem poznala řadu lidí a řadu různých prostředí, vím, co je utrpení, a dokážu to všechno do svého herectví nějak dostat.

Výborná herečka jste, potvrdila to ostatně i porota v Cannes...

Žádné nové nabídky na zajímavé role mi to sice zatím nepřihrálo, ale je pravda, že mě ta cena trochu uklidnila.

Ve Fortunatě se objevuje i legendární Hanna Schygulla, někdejší herecká múza Rainera Wernera Fassbindera.

Má obrovský respekt, vždyť ona je skoro mýtus, a je taky ohromně inteligentní. Na place byla jen pět dní, ale dokázala nás neustále překvapovat, její umělecká intuice je neuvěřitelná. Pozorovala jsem ji s velkým obdivem. A když byla v Cannes a poskytovaly jsme rozhovory, byla jsem fascinovaná každým jejím slovem. Říkala jsem si, že by novináři ani nemuseli zpovídat nikoho jiného, stačilo by nastražit uši směrem k Hanně Schygulle.

Fortunata by si chtěla otevřít kadeřnický salon. Měla jste někdy vy podobně velký sen?

Toužila jsem být basketbalistkou nebo archeoložkou. Ale to byly takové ty dětské sny. Dnes jsou moje přání a tužby mnohem konkrétnější. Chtěla bych prožít obyčejný život. Taky chci dál pracovat u filmu, ale zachovat si svobodu, abych mohla brát jen

role, které se mi líbí. A při tom všem samozřejmě nezapomínám ani na svou malou dcerku.

Možná jste dnes mohla být špičkovou archeoložkou, kdyby vás kdysi neobjevil italský režisér Nanni Moretti a neobsadil do svého filmu *Synův pokoj*.

Udělal ze mě herečku, ale myslím, že není spokojený s tím, jak se to vyvinulo.

Jak to?

Chtěl, abych hrála jen v tom jeho jednom filmu a pak už v žádném jiném. A abych se vrátila k archeologii. Hledal tehdy neherce, chtěl někoho autentického. K nám do školy chodili režiséři často. A všechny třídní krásky se před nimi s potěšením nakrucovaly a učily se monology, aby je ohromily. Já tam nikdy nešla. Ale když dorazil Moretti, zvědavost mi nedala. Připraveného jsem samozřejmě neměla nic, a tak když chtěl, abych něco řekla, vyprávěla jsem mu, jak probíhá můj všední den. Než na všechny došla řada, čekali jsme tam hrozně dlouho. Už mě to nebavilo, chtěla jsem jít domů. Ale zůstala jsem – a to mi změnilo život.

Fortunata sází čísla v loterii. Byla tohle vaše výhra?

Přesně tak. Mimochodem, když jsem hrála Fortunatu, v duchu Stanislavského metody jsem šla a koupila si stírací los. A představte si – vyhrála jsem pět eur! ■

KVIFF TALKS

MENTOR I STŘIHAČKA

Na záda mu vytetovali plakát k Ejzenštejnovu filmu z roku 1928 *Deset dní, které otřáslý světem*. Jestli to bolelo, se můžete kanadského nezávislého tvůrce **Denise Côtého**, oceněného na Berlinale nebo v Locarnu, zeptat už dnes od 16.00 v **Kinosálu C**. Prý to pro tatéra byla výzva. Ale mluvit (jako obvykle v angličtině) se bude jistě i o Côtého dramatu *Radisson* (ve Varech se hraje naposledy dnes od 12.30 v Malém sále) či o mladých tvůrcích, kterým Kanaďan dělá letos na festivalu oficiálního mentora.

Nově se do programu série setkání s tvůrci KVIFF Talks dostalo povídání se **Sarah Flack**, americkou střihačkou a členkou karlovarské hlavní poroty. Ptát se můžete třeba na *Oklamaného* od Sofii Coppoly (ve Varech se hraje dnes od 22.00 v Puppě a zítra od 10.00 v Národním domě), oceněného za režii v Cannes, na němž Flack spolupracovala. To vše zítra od 13.30 v **Kinosálu C**.

Vstup na všechny KVIFF Talks je zdarma, nepotřebujete vstupenku ani akreditaci. ■

NEUTEČE NÁM

JÍŘÍ SÁDEK (s kamerou), režisér dokumentu o youtuberech *Nejsledovanější*

(zleva) **SHOPAHOLIC NICOL, KOVY**, youtuberi

Jiří Sádek: Loni jsem na festivalu v soutěžní sekci Na východ od Západu uvedl svoje hororové drama *Polednice*, letos jsem přijel představit vznikající dokument *Nejsledovanější*. Poodhalí tajemství úspěchu youtuberů a nahlédne do každodenních životů, které drží stranou kamery. Měl by být takovým komunikačním mostem mezi dětmi a jejich rodiči, do kino distribuce půjde v září. Sám do kina půjdu na *Dobrý čas* (5. 7., 19.00 Pupp), protože si myslím, že by měl

Robert Pattinson dostat druhou šanci, a na *Přízrak* (7. 7., 19.00 Národní dům).

Shopaholic Nicol: To já zajdu na *Masaryka* (5. 7., 22.30 Kinosál B) – dostal strašně moc Českých lvů a já ho v Praze zatím nestihla. Pak na dokument o Soně Červené *Červená* (5. 7., 15.30 Malý sál) a taky na krimi *Dobrý čas*, protože tam jednoho z bankovních lupičů hraje Robert Pattinson.

Kovy: Já chci vidět *Baby Driver* (5. 7., 22.30 Velký sál) a *Obchod na korze* (6. 7., 10.30 Lázně III), protože jsem tu legendu nikdy neviděl. Na festivalu jsem poprvé a bohužel odtud musím brzy odjet do Los Angeles. Takže když nestihnou *Baby Driver* tady, dám si ho tam! ■

Foto: Jan Handreich

HLAVNÍ SOUTĚŽ

ČESKÝ REŽISÉR VÁCLAV KADRKA DNES VE VARECH UVEDE SVŮJ DRUHÝ CELOVEČERNÍ FILM, TENTOKRÁT ZE STŘEDOVĚKU

KŘIŽÁČKA JSEM NAŠEL V TRAMVAJI

V jižní Itálii, v místech, kudy prošly skutečné středověké křížové výpravy, vznikl nový film VÁCLAVA KADRKY *Křížáček*. Vydáváme se v něm do třináctého století a pozorujeme zoufalého rytíře Bořka v podání Karla Rodena, jak marně pátrá po synovi Jeníkovi, který utekl z domova a vydal se bojovat za svatou věc. *Křížáček* bude mít dnes od 20.00 ve Velkém sále světovou premiéru.

Kadrka musel na natáčení do Itálie dovážet z Čech děti. Měli tam málo blondáků.

Zbyněk Vlasák

Děj se odehrává v době údajných dětských křížových výprav. K jedné z nich se ve filmu hodlá připojit i malý Jeník. Pokud vím, historici se nedokážou shodnout, zda dětské křížové výpravy vůbec proběhly...

Legenda o dětských křížových výpravách se opírá o příběh dvou chlapců, francouzského Štěpána a německého Mikuláše. Byli to pastýři, kterým se měl zjevit anděl a říct jim, aby sesbírali další děti a vypravili se osvobodit Boží hrob. Aby tak učinili beze zbraní, svou čistotou vírou. V té době byl Jeruzalém v rukou muslimů, a když neuspěli dospělí, měly nastoupit děti. Už během tří měsíců se jich údajně shromáždily desetitisíce. Ale mnozí odborníci tvrdí, že čistě dětská výprava je mýtus a že v křížových výpravách šly s rytíři spíše celé rodiny, tedy děti i s rodiči.

Jak to s malými křížáčky podle té legendy dopadlo?

Nabalila se na to spousta dalších mýtů, hodně jich mělo cestou zemřít, umrznout, část údajně ztroskotala, měli je prodat do otroctví a tak dále. I proto mi vyhovovalo, že dětská výprava zůstává v předloze i ve filmu v pozadí. Nechtěl jsem to filmovat napřímo, to by bylo nesnesitelné. Legenda o dětské křížové výpravě je v *Křížáčkovi* jen zprostředkovaně, pro mě je to film hlavně o otcovství.

Čím přesně vás tedy upoutala báseň Jaroslava Vrchlického *Svojanovský křížáček*, že jste se rozhodl podle ní natočit film?

Na začátku mě zaujala hlavně Vrchlického práce s perspektivou vyprávění, kdy nejdřív sledujeme syna, ale velmi brzy změním pohled na otcův. Také motiv cesty a dohánění, kdy otec hledá ztraceného syna, ale přichází všude pozdě. Přišlo mi filmové, jak jsme v příběhu v neustálém pohybu.

Věděl jste už tehdy, že z toho vznikne film tematicky vlastně dost podobný va-

šemu celovečernímu debutu *Osmdesát dopisů*, byť ten se neodehrává ve středověku, ale za normalizace?

Že budu znovu vyprávět o vztahu otce a syna, o absenci milované osoby? To vám všechno dojde až zpětně. Ten vnitřní stav otce z Vrchlického předlohy je mi samozřejmě blízký, sám mám děti, bojím se o ně, vím, že jednou odejdou z domova a já zůstanu sám. Ta emoce je mi srozumitelná. Ale na začátku si to takhle neracionalizujete. *Křížáčka* jsme připravovali čtyři roky a poměr k vlastnímu dílu se za tu dobu proměnil, zasáhne do toho život, neustále se to všechno prolíná.

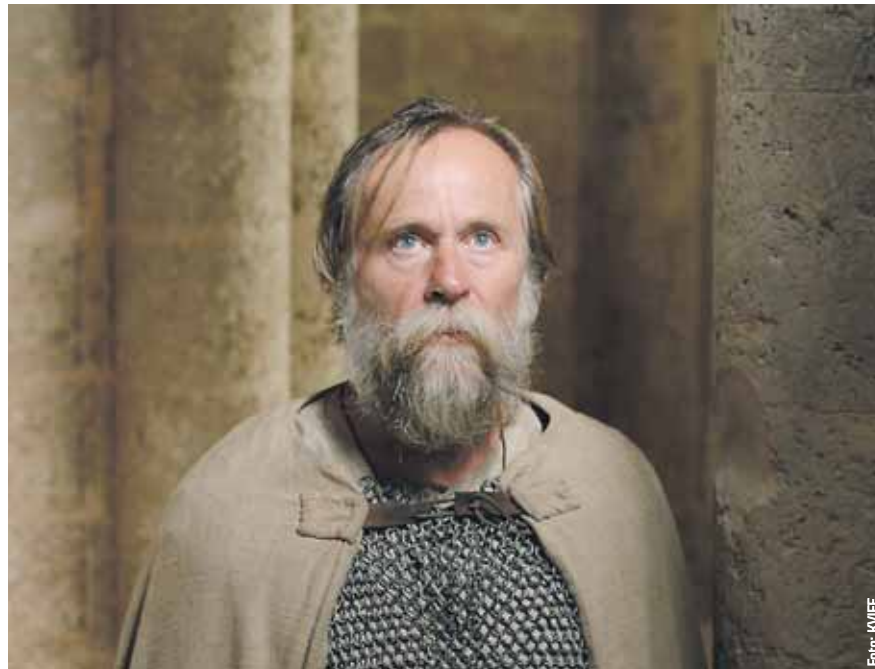
Byl tam nějaký opravdu výrazný moment, kdy se *Křížáček* prolul s vaším životem?

Producentem filmu je můj táta. V *Křížáčkovi* si i zahrál. Objevuje se v pašijové hře coby spící rytíř, jehož na jevišti opouští skupinka dětských herců-křížáčků, aby se vydala do Svaté země. Během postprodukce

dostal táta mozkovou mrtvici, vypadalo to, že umře. S mámou jsme se ho snažili probudit zpět k životu. Musel jsem pořád myslet na tu scénu. Navíc film začíná i končí spícím otcem. Naštěstí se tátě podařilo probudit a měl by přijet i na premiéru do Varů.

A kde jste sehnali tolik blondáků, kteří vám hráli ty německé děti?

Představitelé křížáčka Jeníka, Matouše Johna, jsem našel náhodou v tramvaji. Něco mi řikalo, že ji mám celou projít a že určitě něco objevím. A já na takové věci věřím. Hned jsem věděl, že je to on. Přejel jsem kvůli němu dvě zastávky a pak jsem jeho maminku přesvědčil, aby nám syna půjčila na kamerové zkoušky. Potom jsme hledali jemu podobné typy. V Itálii, kde jsme natáčeli, blondáci moc nejsou, navíc tam platí poměrně striktní pravidla, pokud chcete natáčet s italskými dětmi. Takže jsme malé herce nakonec vozili z Čech. Kvůli finální scéně na poušti, kterou jsme točili na Sardinii, jsme jich museli přivést osmdesát! ▮

Rytíře Bořka v *Křížáčkovi* ztvárnil charismatický Karel Roden.

BREAKING NEWS: RUMUNSKO VYSLALO DO HLAVNÍ SOUTĚŽE FILM O JEDNOM TELEVIZNÍM REPORTÉROVI

KDYŽ TOČÍTE NEKROLOG

„Kdybych zítra zemřel, co by o mně řekli v televizi?“ ptá se reportér Alex, hlavní hrdina soutěžního filmu *Breaking News*. Natočila ho rumunská režisérka IULIA RUGINĂ a dnes odpoledne bude mít ve Velkém sále mezinárodní premiéru.

Zbyněk Vlasák

Alex je mladý, ambiciózní televizní reportér. Ví, že se musí vždy dostat za každou cenu tam, kde se něco děje. Jednoho dne takhle pronikne do továrny, v níž se stala nehoda a odkud všichni ostatní utíkají. On a jeho kameraman Andrei ale chtějí ty nejlepší záběry. V momentu, kdy se ocitnou na ideálním místě, to střecha továr-

ny nevydrží. Andrei umírá, Alex je zraněný.

Když se Alex vrací z nemocnice do redakce, o jeho fyzický ani psychický stav se nikdo z nadřízených moc nezajímá. Dostává okamžitě úkol: natočit o Andreiovi, kterého sám skoro neznal, nekrolog. Komu se jeho rodina otevře víc než tomu, kdo s nebožtíkem strávil poslední chvíle? Alex se tak vydává z předvánoční

Bukurešti na šedivé, vyprázdněné rumunské pobřeží Černého moře, do města, kde kameraman žil. Nachází tu jednak jeho rodiče, ale i jeho rebelantskou patnáctiletou dceru Simonu.

Víc otázek než odpovědí

Rumunská režisérka Iulia Rugină svůj třetí celovečerní film vybudovala kolem témat, jako jsou rodičovství a důležitost ot-

covské figury v životě dítěte, ale dotkne se samozřejmě i úspěchů a povrchnosti mediální práce. Ačkoli oněmi „breaking news“ z titulu nejsou ani tak mýněny zbrusu nové zprávy známé ze zpravodajství jako spíš informace, které Alex potřebuje do nekrologu, a Andreiova dcera mu je nechce dát. Informace, jejichž postupné odhalování pomalu rozlamuje nedůvěru mezi oběma ústředními postavami.

„Čím víc se Alex snaží dát dohromady střípky ze života muže, kterého sotva znal, tím víc ztrácí objektivitu a stává se součástí příběhu,“ říká Rugină. „Poháněn vinou za to, že na rozdíl od kolegy přežil, a ve snaze vykoupit mrtvého otce v očích jeho dcery pomalu zaujímá jeho místo.“

Jak onen televizní nekrolog dopadne? A jakmile se Alex začne stávat někým jiným, bude schopen konečně nahlédnout neuspokojivost vlastní novinářské existence? Snímek vám na obě otázky odpoví, ale zároveň vás vyprovokuje k mnoha dalším. Například: Co by o mně někdo cizí dokázal zjistit, kdybych náhle zemřel? ▮

DIVACKA CENA
AUDIENCE AWARD **PRÁVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průběžné hodnocení

1	AUS DEM NICHTS Odnikud	1,19
2	OBCHOD NA KORZE Obchod na korze	1,24
3	THE BIG SICK Pěkně blbě	1,26
4	BÁBA Z LEDU Bába z ledu	1,28
5	SVĚT PODLE DALIBORKA Svět podle Daliborka	1,30
6	I AM HEATH LEDGER Jmenuji se Heath Ledger	1,31
7	TOIVON TUOLLA PUOLEN Druhá strana naděje	1,32
8	WHITNEY: CAN I BE ME Whitney: Být sama sebou	1,35
9	HOJE EU QUERO VOLTAR SOZINHO V jeho očích	1,35
10	ČIARA Čára	1,38

FAKT NAVÍC

Pro režiséru to měl být původně debut, první verze scénáře vznikla už v roce 2007. Nakonec se natočila jeho až čtrnáctá (!) verze, přičemž důležitá postava Andreiovy dcery se objevila až v té desáté.

Hlavní roli rozčarovaneho novináře si zahrál rumunský herec Andi Vasluianu.

BREAKING NEWS

5. 7. 17.00 Velký sál
6. 7. 10.00 Pupp
8. 7. 9.00 Kino Drahomíra

OSOBNOST DNE

NIZOZEMSKÝ REŽISÉR A SCENÁRISTA DAAN BAKKER NA FESTIVALU PROMÍTÁ
POZORUHODNÝ DEBUT *QUALITY TIME*

PO STOPÁCH MUŽSKÉ SLABOSTI

Nejprve se DAAN BAKKER prosadil jako scenárista, letos však sám režijně debutuje s excentrickou komedií *Quality Time*. V pěti příbězích nahlíží na různé nejistoty dnešních třicátníků a při tom se posouvá od radikální abstrakce k obvyklejší formě vyprávění – v prvním příběhu lidské hrdiny reprezentují digitální tečky, ve druhém zas divák sleduje fotografa v pásmu složeném z velkých celků a dialogy graficky vzlínají na obrazovce. V rámci filmu dojde i na cestování časem anebo stresující setkání s rodiči přítelkyně.

Šimon Šafránek

Co byl prvotní impulz ke vzniku těchto vašich filmových povídek?

Několik let jsem pracoval zejména jako dramaturg na cizích scénářích – a najednou se to ve mně začalo mlít. Zatoužil jsem natočit něco sám. Byl jsem nepokojný a zároveň zmatený, tak jsem začal s příběhem podobného chlápka, který bojoval se svými zmatky.

Jak jste pak skončil s pěti takovými chlápky?

Jak jsem ten příběh psal, čím dál víc mě frustroval. Scenárista ve mně sledoval nějaký směr a vývoj, ale připadalo mi to hrozně prázdné a nepravdivé. Raději jsem začal vymýšlet situace, které s tím příběhem nesouvisely. A podívejme, najednou mě to bavilo – přišly mi mnohem opravdovější než ta původně hlavní linka. Musel jsem se smířit s tím, že se můj záměr rozpadl do kapitol, ale na druhou stranu to konečně vypadalo jako něco zajímavého. Žádný muž procházející proměnou, ale pět portrétů snímáných z různých úhlů. V první kapitole není skoro nic, ve druhé zase neslyšíte hlasy a nevidíte tváře. Doufám, že si to pak člověk složí v hlavě. Ale co si budeme povídat, ne všem se to líbí, potřebují konkrétnější impulzy. Takoví pak v průběhu druhé kapitoly odcházejí. Nezlombím se na ně.

Vnímáte, že v dnešní společnosti není obvyklé ukazovat muže jako křehké bytosti?

Začal jsem o tomhle přemýšlet, když jsem měl film hotový. *Quality Time* sice vypadá jako generační portrét třicátníků, ale o to mi fakt nešlo. Hodně lidí, ať už mužů, nebo žen, má problém s nacházením vlastní identity. Svět vypadá čím dál komplikovaněji a existuje mnoho struktur a kódů, kterým se snažíme dostát, čímž na sebe zvyšujeme tlak.

Daan Bakker se zajímá o nové způsoby filmové řeči. V *Quality Time* jich nabízí hned několik, jak uvidíte dnes v 10.30 v Lázních III nebo pak v sobotu 8. července v 10.30 tamtéž.

Inspiroval jste se slabinami svých známých?

V jednom rozhovoru pro nizozemský tisk jsem řekl, že ano. Že předobrazy mých hrdinů jsou kamarádi, kteří si nejsou jistí a připadají si zahanbení, že nemají tu pravou práci a podobně. Kámoši si to přečetli a chodili pak za mnou: „Nemyslíš tím mě, že ne?“ Ale jo, mluvil jsem o nich.

Odkud se ta mužská slabost bere?

Dřív asi bylo jednodušší najít si ve světě odpovídající roli. Když to zjednoduším: děda farmařil, táta farmařil, tak já budu taky farmařit. Ale dnešní svět je plný neomezených

možností. A vybrat si a vybudovat vlastní identitu není žádná sranda. V dětství je to ještě v klidu, místo a smysl existence nám určí rodiče. Mění se to až s dospíváním, najednou je potřeba najít svou roli, své místo – a mnoho z nás naráží. Podle mě to nemá co dělat s nějakou hloupostí nebo nechutí něčeho dosáhnout. Proto mě štve, že je s tím spojeno stigma ostudy. Občasná prohra je přece součástí snažení. ■

QUALITY TIME

5. 7. 10.30 Lázně III
8. 7. 10.30 Lázně III

BOD VARU

KDYŽ DO THERMALU
UHODÍ BLESK

Jedním z velkých témat letošních filmových festivalů je vstup Netflixu a dalších prostředků nekinové distribuce do filmového průmyslu. Byla z toho menší kontroverze v Cannes, kde se bučelo u loga Amazonu v titulcích několika snímků, a téma se řeší i ve Varech, například na tiskovce k filmu *Přízrak*. Pokrok nezastaví, filmy se už dávno nepromítají z pásu a tradicionalisté se bojí, že se v internetovém věku přestanou promítat v kinech úplně a přesunou se na monitory počítačů a displeje mobilů. „Když dřív přišel film na klasické kopii, v jednom případě ze sta se na něm něco pokazilo a naši fachmani to opravili,“ vzpomíná umělecký ředitel Varů Karel Och. „Ale v digitální éře je úskalí nepřeborné množství. Naši technici některá z nich předvídají a dovedou je opravit za chodu, ale zažil jsem u nás i jinde nevratné problémy. Do baru uhoď blesk a film se smaže.“

Pro festival vpsledku není až tak důležité, z čeho a na čem se filmy pouští. Hlavní je, jestli je lidé sledují spolu. Ty momenty, kdy se mrtvý Casey Affleck v *Přízraku* zvedne z pitevniho stolu nebo kdy se poprvé zahledí publiku do očí dírami vystřiženými v prostěradle, jsou úplně jiné, když se na ně díváte sami, než když si necháváte

vlastní emoce (ne)potvrdit vydechnutím, uchechtnutím nebo poposednutím ostatních. Když se vybrané ženské osazenstvo filmu *Oklamaný* předhání v nadbíhání Colinu Farrellovi nad jablkovým koláčem, může se divák podle reakcí kolegů v sále těšit, že humor pochopil dřív než většina, případně to dát většině hrdě najevo.

Když jsem byl ve Varech poprvé, v roce 1997, selhal nově zaváděný elektronický systém vydávání vstupenek. Prostě spadla síť. Po kolonádě se tehdy rozeběhli brigádníci a mezi pokladnami vytvořili pohyblivou lidskou síť papundeklových krabic s lístky. Otravné fronty na vstupenky se podařilo do značné míry odstranit mimo jiné díky rezervacím přes mobily; jejich svítící displeje však zároveň otravují ve tmě kinosálů a ne každý si disciplinovaně vypíná vyzvánění, jak k tomu nabádá nápis před každou projekcí. Technologie mají svá pro i proti; zvládali jsme to bez nich, zvládáme to i s nimi. Dokud tu bude pár lidí dychtících podívat se spolu v setmělé místnosti na film a dalších pár lidí ochotných jim to zařídít, zůstane festival festivalem – technologiím i bleskům navzdory.

Vojtěch Rynda

Autor je publicista a někdejší redaktor Festivalového deníku

INSTAGRAMIÁDA #ZIJUKONTRASTEM

POJĎME SE VYLÉČIT

#varyvrozkladu 1. místo @kamcatkaa

2. místo @zooza_kschwendova

3. místo @honza_papinak

a upřímností. Že se protiklady přitahují, v tomhle případě platí. Jaké protiklady naplňují váš život? Jídla, která se k sobě zdánlivě nehodí, netradiční materiály na šatech vyfěšákových festivalových návštěvníků, kontrastní barvy, lidi, tvary a jiné... Zachyťte to a natáhněte na Instagram nejpozději do 17.00 hodin!

Festivalový fotograf Tomáš Tesář opět vybere tři nejlepší snímky, které budou označeny hashtagem #zijukontrastem, a my je následujícího dne uveřejníme ve *Festivalovém deníku*.

Kdo zítra na straně číslo 3 uvidí svůj masterpiece, bude si moci přijít pro dva lístky na snímek *Drobné si nechte* k nám do redakce do prvního patra hotelu Thermal, a to od 10.00 dopoledne.

TUSCULUM
RESTAURANT
#SEASONAL#LOCAL#FARM

SADOVÁ 31 | KARLOVY VARY
+420739541120 | +420739541008

tusculumkv.cz

ČESKÉ FILMY 2016–2017

Producent Jiří Konečný ve Varech představil i připravovaný projekt *Staríci*.

ČESKÝ PRODUCENT JIŘÍ KONEČNÝ: „URČITÉ VĚCI DOKÁŽU VYCÍTIT.“ PRODUCENT REKORDMAN

Ve Varech byste nenašli člověka, který tu měl víc filmů. Jako producent či koproducent jich **JIŘÍ KONEČNÝ** (44) uvedl na MFF KV už 23! V letošním programu má – a jako součást delegace osobně před projektem uvádí – čtyři: *Ninu*, *Out*, *Pátou lod* a dokument *Richard Müller: Nepoznaný*. Teď by chtěl udělat pořádnou lovestory.

Jan Škoda

Jak dokážete úspěch filmu odhadnout předem?

Určité věci dokážu vycítit. Film se rodí v několika fázích, za nejpodstatnější považuju vývoj a střih. Nejvíce sázím na vnitřní pocit a na to, aby rozhodnutí byla co nejméně kompromisní. Pak má film tvář. Naprosto zásadní věc je, když divák vyjde z kina a řekne si, že to byl zážitek. Festivaly mi přinášejí radost, protože na ně jezdí lidé, kteří se filmem chtějí zabývat pořádně. Jde o film jako takový a jeho účinek na každého konkrétního diváka. Všechny další věci jako distribuce nebo marketing jsou jen podřídné.

Jak pracujete s režiséry?

Výraznou uměleckou výpověď vnímám jako formu oběti. Vyvážený člověk žije spokojený život a nemá potřebu to nějak ventilovat, ale umělec podle mě platí určitou daň, aby to dostal ven. A potřebuje co nejvíce podpory, pochopení a kuráže. Já se jako producent, který negarantuje „vnitřek“, snažím takového člo-

věka moderovat a dodat mu kuráž. Když je totiž film čistý a upřímný, nejvíce zarezonuje.

Co pro vás znamenají ty čtyři filmy, které na festivalu máte?

S režisérkou *Páté lodi* Ivety Grófovou jsme dělali už její předchozí film a moc si jí cením. Její druhý snímek považuju za náročnou výzvu; funguje výborně, ale není jednoduché ho zařadit a určit jeho publikum. Nejspontánněji a bez bloků ho přijmou děti ve věku deset až čtrnáct let. Na začátku devadesátých let jsem byl velkým fanouškem Richarda Müllera; režisér Miro Remo podle mě pracuje neobvykle pozitivně. V případě *Outu* to bylo klasické, příjemné očekávání ambiciózního, neotřelého debutu. Věřil jsem, že ten film má výrazné festivalové ambice, což se potvrdilo letos v Cannes. U *Niny* si vážím režiséra a obecně mě baví nevyčerpatelné téma rodinných vztahů. Na festivalové prezentaci *Pitch & Feedback* představujeme také projekt *Staríci*, celovečerní film dokumentaristů Ondřeje Provazníka a Martina Duška o dvou mu-

žích, kteří si na sklonku života chtějí vyřídít účty s komunistickým prokurátorem. Jsem velký antikomunista a myslím, že tahle otázka je v naší společnosti nezdravě nedořešená.

Říkáte, že každý film by měl mít své publikum. Lákalo by vás to nejmainstreamovější?

Určitě ano, ale zároveň jsem opatrný. Všechno má totiž svou cenu. Nemyslím si, že je možné honit dva zajíce najednou. Velmi dobrý film to bude mít s diváky vždycky trochu těžší, protože z principu nemůže být masový. Masový film musí být v něčem lehčí, což někdy pejorativně. Určité mainstreamové filmy jsou u nás dělané až příliš špatně v rámci žánru. Mohly by být lepší – a zároveň si zachovat diváky. Bavilo by mě natočit velmi úspěšný středoškolský, teenagerský film tak, aby nebyl hloupý. A taky bych chtěl natočit velkou lovestory a vtipnou komedii. Myslím si, že třeba Olmo Omerzu může být velmi mainstreamovým tvůrcem; on má rád kinematografii jako takovou, zná dobře všechny žánry a postupy. ■

Z CANNES A TRIBECE ROVNOU DO VARŮ

Sekce České filmy 2016–2017 je letos plná snímků, které uspěly nebo se promítaly na zahraničních festivalech. Producent Jiří Konečný uvedl film *Out* v Cannes a *Pátou lod* v Berlíně, Peter Badač záměřil se *Špínou* do Rotterdamu a Pavla Janoušková Kubečková s Tomášem Hrubým premiérovali film *Přes kosti mrtvých* v Berlíně – stejně jako Rudolf Biermann *Masaryka*. *Bába z ledu* producenta Pavla Strnada si pak odvezla cenu za nejlepší scénář na festivalu Tribeca. Všechny zmíněné snímky můžete ještě vidět ve Varech.

Jan Škoda

„Každý chce uvést film na velkém festivalu, protože z větších festivalů si ty menší berou tituly,“ říká Peter Badač, jeden ze dvou producentů česko-slovenského dramatu *Špína*, jemuž se podařilo probít do výběru na festivalu v Rotterdamu. Premiéra pak *Špínu* otevřela dveře i na další přehlídky v Litvě, Rumunsku nebo v Itálii. „Debuty, které třeba nevypadají tak komerčně zajímavě, mohou díky uvedení na festivalu ten potenciál získat,“ dodává producent s tím, že *Špína* v Rotterdamu zarezonovala. „Byl to pro ně tak trochu exotický film z Východu. Ptali se, zda to u nás opravdu

takhle vypadá a zda oběti znásilnění vážně dostávají elektrošoky... Čeští a slovenští diváci se nevyptávali na realitu, ale spíše na příběh,“ doplňuje Badač.

Špína po uvedení na karlovarském festivalu čeká na americké a asijské festivalové premiéry, rovnou o americké distribuci se jedná v případě *Báby z ledu*, úspěšné tragikomedie Bohdana Slámy a producenta Pavla Strnada, která si odnesla cenu za nejlepší scénář z newyorské Tribecy. „Moc cenné a zajímavé pro nás bylo, že jsme zjistili, že film funguje mezinárodně. I Newyorčany zajímalo, jak Zuzana Kronerová zvládala otužování,“ vzpomíná Strnad, jenž už s režisérem Slámou projel množství

světových festivalů. *Štěstí* se promítalo v San Sebastiánu, *Venkovský učitel* v Benátkách a *Čtyři slunce* v Sundance.

Kromě *Báby z ledu* se na festivalu představují i koprodukční dramata *Out* Györgyho Kristófa (uvedení v sekci Un certain regard v Cannes) a *Pátá lod* Ivety Grófové (Křišťálový medvěd za nejlepší film sekce Generation Kplus na letošním Berlinale). I snímek *Přes kosti mrtvých* režisérky Agnieszky Holland byl v Berlíně úspěšný, odvezl si Cenu Alfreda Bauera za umělecký přínos. „Pro nás to byla úplně nová zkušenost, složitá koprodukce několika států,“ vzpomíná producent Tomáš Hrubý ze společnosti nutprodukce, která vyráběla i úspěšné tituly jako *Hořící keř* nebo *Pustina*. „Myslím, že nejceněnější věcí na koprodukci je, že propojí lidi. Český ostříž tak třeba dělá na dalších filmech našich polských partnerů, s nimiž jsme dělali tento film,“ míní Hrubý. Z Berlína má i historku: „Tiskovka se samozřejmě stočila k právním zvratům a Mirek Krobot, který ve filmu hraje, začal vyprávět o tom, jak se v Čechách střelily přemnožení divočáci. Nikdo se moc nesmál.“ ■

Špína měla premiéru na festivalu v Rotterdamu, nyní míří do Ameriky.

Oficiální MAKE-UP ARTISTA

BEAUTY
STUDIO
THERMAL

**52ND
KARLOVY
VARY
INTERNATIONAL
FILM
FESTIVAL**

Douglas
YOUR PARTNER IN BEAUTY

**ČISTÍM SI
TU ŽUBY
MAMI ☺**

Profimed POP UP obchod.
30.6. – 8.7.

Smetanovy sady u Lázní V
www.profimed.cz

AKCE INDUSTRY

CENY PUTUJÍ
NA SLOVENSKO
A DO ITÁLIE

Včera večer byly na festivalu vyhlášeny vítězné projekty Works in Progress @KVIFF a Eurimages Lab Project @KVIFF. Z hodnotných cen sloužících k dokončení filmů se těší zkušený slovenský dokumentarista Peter Kerekese a italská umělkyně Ră di Martino.

V soutěži Works in Progress @KVIFF tříčlennou mezinárodní porotu nejvíce zaujal připravovaný dokument Petera Kerekese s pracovním názvem *Cenzorka*.

Hlavní postavou filmu je Irina Alexandrovna, která je zaměstnána ve věznici v Oděse jako cenzorka dopisů, které píše vězni svým blízkým, především drahým polovičkám. Je vůbec možné, aby byla osamělá Irina po dvanácti letech každodenního čtení dopisů plných vězeňských lží, výmyslů a planých slibů ještě schopna uvěřit nějakému muži, že své vyznání lásky myslí vážně? Když jí totiž nápadník na rande začne vyprávět, jak je podle něj výjimečná, udělá se jí špatně. Přitom samozřejmě i ona sní o lásce...

„Jde o originální přístup autorů k živému zachycení portrétu osamělé ženy,“ zdůvodnila porota svůj verdikt, který tvůrcům filmu vynesl v rámci ocenění 90 000 eur na postprodukční služby od společností UPP a Soundsquare a 10 000 eur v hostovosti od Barrandov Studia.

Vítězem Cen Eurimages Lab se stal připravovaný snímek *La Controfigura*, natáčený v koprodukcí Itálie, Francie, Maroka a Švýcarska.

Oceňovaná umělkyně Ră di Martino, která už vystavovala v prestižních světových galeriích, stejně jako na řadě filmových festivalů, ve svém režijním debutu přibližuje práci malého filmového štábu. Ten v okolí Marrákěse hledá tu nejideálnější lokaci s bazénem, jež by se přesně hodila pro natočení remaku jednoho amerického snímku, ve kterém se hlavní hrdina snaží dostat domů. Zatímco pozorujeme jeho úsilí stát se něčím víc než zástupnou figurou, skuteční herci a štáb vtrhnou na plac, kde nikdo jako by nebyl na svém místě.

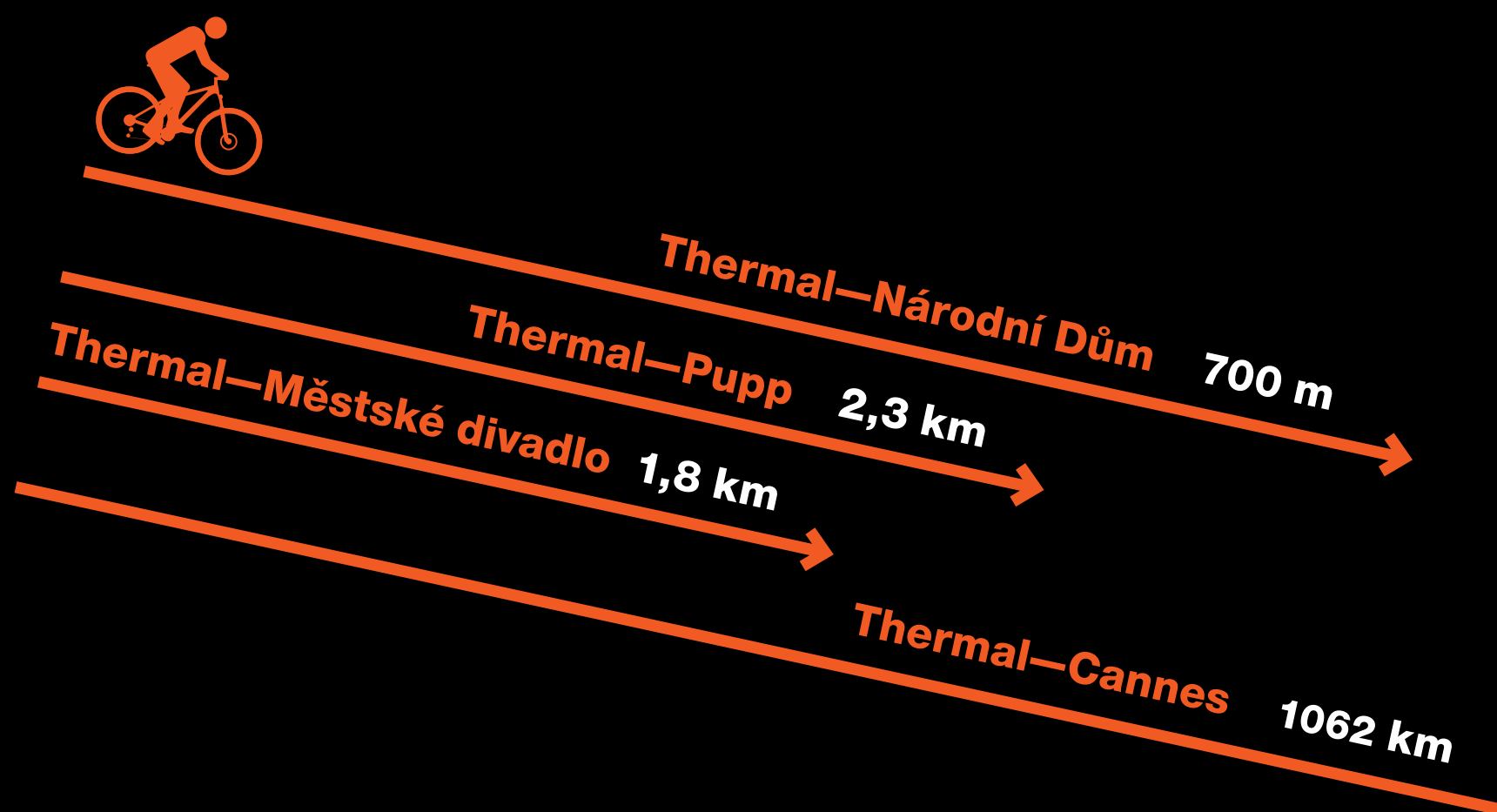
Tento, podle poroty, „ironický vizuální experiment s neobyčejným příběhem na pomezí umění a filmu“ získal v rámci ocenění 50 000 eur. Oba snímky by měly být dokončeny v průběhu příštího roku, takže není vyloučené, že se s nimi setkáme v programu 53. ročníku KVIFF. ■ (fš)

Vítěz Cen Eurimages Lab, připravovaný snímek *La Controfigura*

V soutěži Works in Progress @KVIFF zvítězil film *Cenzorka*.

At' jedete kamkoli, na půjčeném kole se to počítá

Sbírejte kilometry na bicyklech z festivalových půjčoven a společně s Nadací ČEZ pomáhejte pohybem charitativním organizacím.

Díky **mobilní aplikaci EPP** od Nadace ČEZ a Skupiny ČEZ, generálního partnera MFF Karlovy Vary, každý pohyb pomáhá.

Každý, kdo má Festival Pass, si může zdarma půjčit kolo u Thermalu, Pupp, na Divadelním náměstí nebo ve stanovém městěčku. Ujetá vzdálenost znamená body, které Nadace ČEZ následně promění na finanční podporu regionální neziskové organizace. Tak šlápněte do pedálů.

Aplikaci EPP si můžete zdarma stáhnout i do svého telefonu.

pomahejpohybem.cz

NADACE ČEZ

SKUPINA ČEZ

PŘIDANÉ PROJEKCE

Jmenuji se Heath Ledger

čtvrtek 6. 7.
Velký sál, 11.30

Sedm

pátek 7. 7.
Letní kino, 22.30

Pěkně blbě

pátek 7. 7.
Velký sál, 19.00

Dívka na koštěti

sobota 8. 7.
Letní kino, 22.30

NÁVRATY K PRAMENŮM

CABANI VE VARECH OPRAŠÍ ČESKÉHO POREVOLUČNÍHO MOZARTA

DON GIO SLAVÍ ČTVRTSTOLETÍ

Bratři MICHAL A ŠIMON CABANI už dvadvalet let zajišťují slavnostní zahájení a zakončení festivalu v Karlových Varech. Přesto je pro ně letošní ročník výjimečný. V sekci Návraty k pramenům bude dnes ve 13.00 slavnostně uveden jejich film *Don Gio*, který natočili před rovným čtvrtstoletím.

Jakub Švejkský

Všechno začalo v Praze roku 1983. Tehdy oscarový režisér Miloš Forman přijel do Prahy točit film *Amadeus*, na němž Cabani spolupracovali. „Mozarta jsme slyšeli od rána do večera, přesto to bylo fascinující. Po revoluci pak, hlavně v Praze, nastal s Mozartem obrovský boom, stal se z toho byznys pro německé a ruské turisty,“ vysvětluje Michal, starší z obou bratrů. Svou lásku k tvorbě geniálního skladatele se tvůrci rozhodli konfrontovat s tématem byznysu spojeným s Mozartovou hudbou: postavili proti sobě idealistického režiséra a ve své rutině ukotveného principála divadla. Bude nakonec opera *Don Giovanni* zinscenována skutečně netradičně?

Syrový Gio

Bratři se tehdy shodli, že svůj nekonvenční hudební horor natočí ve studiu. Tak posléze vznikla historicky první koprodukce s ČT. „Do té doby si Česká televize nechávala třeba seriály na zakázku vyrábět na Barrandově. Pořádilo se mi nicméně přemluvit tehdejšího ge-

nerálního ředitele Iva Mathého, aby se na tom televize sama podílela,“ vysvětluje Michal. Mohl se tak natočit snímek, který by podle slov režiséra v dnešní době už nevznikl: „V současnosti by už nikdo neměl zájem dělat tak alternativní projekt.“

Za známých tónů opery *Don Giovanni* se snímek syrovým, osobitým stylem dostává až k samotné morální podstatě umění. To dotváří svým projevem v prvních větších filmových rolích dnešní hvězdy Jaroslav Dušek, Chantal Poullain anebo Karel Roden.

Přijede i Karel Roden

Od té doby Cabani další film nenatočili, ale když přišli za uměleckým ředitelem festivalu Karlem Ochem s myšlenkou zrekonstruování

snímku *Don Gio* po pětadvaceti letech, s nadšením jejich návrh uvítal. V sekci Návraty k pramenům tak bude letos dílo uvedeno v Karlovském městském divadle, což je ideální i vzhledem ke specifickému formátu 4:3.

Na slavnostní promítání přijedou také ti, kteří se na vzniku filmu podíleli, například představitel Dona Giovanniho Karel Roden, kameraman Martin Duba, autor hudby k snímku Martin Němec či tehdejší producent ČT Jan Rubeš. V díle se objevilo i několik hereců, kteří rovněž dorazí – režisér divadla Daniel Dvořák, Ondřej Cutych v roli režiséra nebo představitelka filmové Zerliny Ida Saudková. I když nebude delegace zcela kompletní, spolurežisér Michal Caban dodává: „My s bratrem budeme v divadle stoprocentně.“

„Když občas v České televizi vstoupím do studia číslo 5, říkám si, jak jsme to tehdy vůbec mohli dokázat,“ vzpomíná Michal Caban dnes. Na snímku z natáčení mladičků Karel Roden.

KVIFF TALKS

BRITŠTÍ FILMAŘI SVOU BESEDU PROSTÁLI

OSTŘE SLEDOVANÝ
LOACH

Britský klasik sociálního filmu KEN LOACH se na karlovarský festival podíval poprvé přesně před půlstoletím, až letos se však zúčastnil svého prvního KVIFF Talku. Spolu se svým dvorním scenáristou PAULEM LAVERTYM odpovídal na otázky publika a moderátora, britského novináře Neila Younga, o brexitu i československé nové vlně.

Zbyněk Vlasák

Oba se ještě předtím rozhodli, že po celých devadesát minut budou stát, aby na ně dobře viděli i diváci ze zadních řad. Tak se omluvili, že budou mluvit anglicky v zemi, kde je to cizí řeč, s tím, že je to od nich arogantní.

A pak už začal Ken Loach, který především s Lavertym převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii, vzpomínat na své oblíbené snímky československé nové vlny: *Lásky jedné plavovlásky* a *Ostře sledované vlaky*.

„Když něco vidíte mladý, zůstane to s vámi celý život,“ prohlásil. „Na československých filmech se mi tehdy líbilo, že na postavách vidíte, co si myslí, aniž by to musely říkat. Že herci před kamerou nehrají, ale jsou. O to jde i nám. Aby diváci věřili, že postavy žijí normálně dál i po závěrečných titulcích,

že hraný film je vlastně dokument.“

Kdo zná Loachovu tvorbu, toho nepřekvapí, že došlo i na politická témata, třeba brexit. „Chceme být určitě součástí Evropy – jen ne této, která nemá na prvním místě obyčejné lidi, ale bohaté korporace,“ řekl Loach. Mluvil však i o nepříjemných aspektech, které s sebou odchod Británie z Evropské unie nese; například by to mohlo zásadně zkomplikovat filmové koprodukce.

Zároveň se Loach i Laverty dívají do budoucnosti s větším optimismem než před dvěma lety, kdy to vypadalo, že na kontinentu roste vliv krajní pravice. Teď se podle nich s Corbynem v Británii či Mélenchonem ve Francii probouzí nová levice, která neustupuje ze svých principů a s níž se obyčejný člověk může identifikovat. „Když neuhýbáte ze svých pozic, lidi to nakonec začnou respektovat,“ dodal Loach. ■

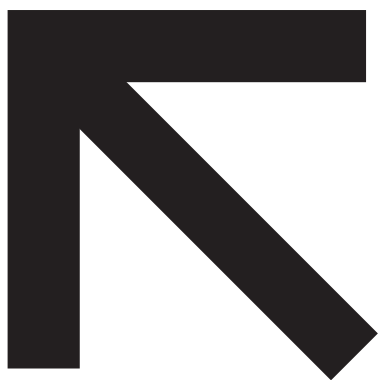
BARRANDOV STUDIO

partner of Artisans
in Focus Variety Panel @KVIFF

partner of Industry Pool @KVIFF

partner of Works in Progress @KVIFF

coproducer of *Křižáček* (Little Crusader)
in Official Selection – Competition @KVIFF

BARRANDOV.COM

DEKADENCE, HLEDÁNÍ SEBE SAMÉHO NEBO NATAHOVÁNÍ SE ZA ZLATÝM JABLKEM – TO JSOU NEJZDAŘILEJŠÍ KRÁTKÉ SNÍMKY ZE SOUTĚŽE NESPRESSO TALENTS 2017

VARY VERTIKÁLNÍ

Zleva: Daria Kashcheeva, která získala ocenění v mezinárodní části soutěže, a tři neúspěšnější autoři lokálního kola, druhý Lukáš Masner, vítězka Veronika Jelšíková a třetí Luboš Kučera.

Co všechno lze vtěsnat do tří minut filmu? Do tří minut filmu, který navíc vypráví příběh v netradičním vertikálním formátu? Odpověď se diváci festivalu mohou dozvědět v rámci Nespresso Talents. Lokální kolo soutěže pro Českou republiku slavnostně vyvrcholilo včera večer, oceněné snímky čtyř českých vítězů pak můžete vidět v přízemí kavárny Nespresso Café. Samozřejmě na výšku.

Jakub Švejkský

Společnost Nespresso uspořádala druhý ročník soutěže krátkých filmů ve vertikálním formátu 9:16. Netradiční formát byl zvolen zcela záměrně, aby se mohlo točit na chytré telefony, které pro přehrávání videí slouží

stále častěji: v 98 procentech případů prý své smartphony při konzumování obsahu držíme svisle, organizátoři Nespresso Talents proto popisují současnost jako vertikální dobu.

Snímky více než tři set amatérských i profesionálních filmařů z jedenačtyřiceti zemí na téma

Máte tu moc soutěžily jak v mezinárodním, tak letos premiérově i regionálním kole pro Českou republiku. Mezinárodní část skloubila udílení dvou cen, poroty a veřejnosti. Jednou ze dvou vítězek se stala **Daria Kashcheeva**, studentka animované tvorby na pražské FAMU. Její

film *To accept* popisuje vnitřní dilema hlavního protagonisty a zároveň si vtipně pohrává s motivem letošního ročníku festivalu – kartonovými portréty, díky nimž ze sebe můžeme udělat někoho jiného.

Dekadence kontra zlaté jablko

Tříčlenná odborná porota lokálního kola, v níž zasedla herečka Martha Issová, grafik karlovarského festivalu Aleš Najbrt a režisér Ivan Zachariáš, vybrala finální snímky. Veřejnost pak na přelomu dubna a května měla možnost přes Facebook a Twitter hlasovat pro nejoblíbenější dílo.

Dekadentní počín *You have the power* studenta režie na FAMU **Luboše Kučery** skončil třetí, druhé místo připadlo **Lukáši Masnerovi** z filmové teorie Univerzity Palackého za mysteriózní *There's still some time left*. Nejvíce hlasů obdržela autorka **Veronika Jelšíková** za *Golden Delicious*. „Každý z nás by chtěl alespoň jednou v životě dosáhnout na zlaté jablko,“ představuje své dílo mladá filmařka, která se věnuje produkci na FAMU a půl roku strávila studiem režie na umělecké akademii CalArts v Los Angeles. „Snažila jsem se vytvořit příběh, ze kterého si každý vezme to, co potřebuje, a který nejde jednoznačně definovat. Momentálně připravuju další krátký film a celou výhru – tři tisíce eur – plánuju investovat právě do něj.“

AKCE INDUSTRY

JAK VYLEPŠIT SCÉNÁŘ

Na festivalu se včera představila iniciativa Státního fondu kinematografie, z níž by za pár let mělo vzejít až třicet scénářů s důkladným dramaturgickým vedením. Scenáristický inkubátor představil režisér **JAN SVĚRÁK**, který odpovídá v rozhovoru pro *Festivalový deník*. Panel o výhodách script doctoringu, tedy všestranných odborných konzultací scénářů, vedla lektorka, scenáristka a mimochodem matka herců Jakea a Maggie Gyllenhaalových – **Naomi Foner** z MIDPOINTU.

Jan Škoda

V čem bude Scenáristický inkubátor spočívat?

Fond začal projekt vyvíjet na základě studie o stavu české kinematografie z roku 2015. Z té bylo zřejmé, že si filmaři stěžují, že jejich projektům chybí část vývoje a dramaturgické vedení. Už totiž neexistují velké instituce, které by vychovávaly dramaturgy a měly připravené peníze na jejich platy, a dnešní malé produkce si takové lidi nemohou dovolit. Fond kinematografie proto současně s první výzvou na jaře 2018 spustí inkubátor, který by

měl tuto službu filmařům poskytovat.

Jak to bude prakticky vypadat?

Podpořené projekty, které požádaly o grant na vývoj, budou vyzvány, zda se nechťejí inkubátoru zúčastnit. K dispozici budou zahraniční lektori, byli bychom ale rádi, kdyby tam byla i skupina českých expertů. V rámci inkubátorů se budou učit i mladí dramaturgové, jimž takto chceme dát šanci, kterou jim jiná státní iniciativa nebo instituce nedá. Další informace budou zájemcům brzy k dispozici na www.fondkinematografie.cz. ■

Jan Svěrák představil nový projekt Státního fondu kinematografie.

Relaxujte na Vodafone pláži s nejrychlejší LTE sítí

vodafone.cz/vary

Vodafone
Power to you

DSL.CZ

Potvrzeno nezávislým měřením
DSL.cz za celý rok 2016

- Občerstvení v Café del Vodafone
- Zmrzlina Angelato
- Půjčovna 4G LTE telefonů a technologických vychytávek
- Zábava a soutěže o super ceny
- Vyfoťte se jako hvězda

FREE WI-FI

**4G
LTE**

DEN S FESTIVALOVÝMI PARTNERY

Letní kino dnes rozeznívá Michal Hrůza a Kapela Hrůzy za doprovodu Karlovarského symfonického orchestru, dětský sbor Coro Piccolo a M.K. Collective.

MICHAL HRŮZA NA VEČERU MĚSTA

Město Karlovy Vary, dlouholetý hlavní partner MFF KV, pro vás k dnešnímu večeru od 19.00 přichystalo slibný zážitek, Karlovarský symfonický orchestr pod vedením dirigenta Martina Hyblera doprovodí v Letním kině zpěváka Michala Hrůzu a Kapelu Hrůzy. Předskokanem jim bude jazzový M.K. Collective se zpěvačkou Petrou Brabencovou. Vstupné 200 Kč v předprodeji, 250 Kč na místě a děti do 15 let za 100 Kč.

Během téměř dvouhodinového vystoupení zazní průřez tvorbou Michala Hrůzy, která bude speciálně upravena pro kapelu a symfonický orchestr. Zazní také písně z nového alba Sám se sebou, které vyšlo v květnu letošního roku. Představí se i dětský sbor Coro Piccolo Praha. Partitury pro společný koncert se symfonickým tělesem vytvořil člen Kapely Hrůzy Karel Heřman. Vstupenky jsou v prodeji v infocentrech KV nebo na vstupenky.karlovyvary.cz.

Michal Hrůza se na české hudební scéně pohybuje již více než dvacet let. Zpěvák, skladatel

a textař, zakládající člen a dlouholetý frontman skupiny Ready Kirken, pro kterou složil a napsal víc než padesát písní a textů, se v roce 2006 vydal na sólovou dráhu a založil Kapelu Hrůzy, s níž od té doby vydal už čtyři studiová alba. Je autorem mnoha známých hitů, jako je třeba Zakázané uvolnění nebo Namaluj svítání. Mimoto skládá i filmovou hudbu, v minulosti třeba pro filmy Lidice či Martin a Venuše.

Kromě dnešní akce můžete v Karlových Varech navštívit i další události nebo výstavy. Doporučujeme například výstavu připravenou ve spolupráci s Barrandov Studiem Slavní návštěvníci Karlových Varů v Zámecké věži. K vidění jsou Karel IV., Marie Terezie, Josef II., císařovna Sissi, Johann Wolfgang Goethe, Ludwig van Beethoven a další. Výstava je přístupná každý den kromě pondělí od 10 do 16 hodin.

Více o městu Karlovy Vary a dalších událostech na stránce www.karlovyvary.cz.

CHYSTÁ SE PRO VÁS

KINO BEZ BARIÉR

Již 17. sezonu funguje v rámci MFF KV projekt Kino bez bariér za podpory společnosti innogy. Jeho součástí je i dnešní doprovodný program – od 15.00 se můžete těšit na zážitkové odpoledne s folk-rockovou skupinou Z HECU a všichni zájemci si budou moci vyzkoušet, jaké to je, pohybovat se na invalidním vozíku, navíc na přichystané překážkové dráze. Více na www.kviff.com.

SOUTĚŽ KORUNNÍ

Karlovarská Korunní pro vás připravila soutěž o lístky na filmy. Stačí, když během dneška nahrajete na Instagram fotku s Korunní Filmovou a přidáte k ní #Korunní-Filmova. Na vodním baru Korunní vám ji vytisknou, a pokud bude mít vaše fotka výherní rámeček, dva lístky jsou vaše. V Sadové kolonádě to navíc můžete spojit s párováním Korunní s vínem.

SKLÁRNA MOSER

Sklárna Moser, již tradiční výrobce exkluzivních festivalových cen, Křišťálových glóbiů, vás zve na exkurzi do své sklářské huti, která je zároveň sklářským muzeem, prodejní galerií a kavárnou. Ve sklárně, která funguje už od roku 1857, uvidíte mistry skláře, jak proměňují žhavou masu skla v umění, a ucítíte vůni vypalovaných dřevěných forem. Více na www.moser-glass.com.

KVÍZ S CZECHTOURISM

Dnes a zítra si můžete ověřit své znalosti filmových lokací karlovarského regionu a zahrát si o zajímavé ceny. Vyplnit soutěžní kvíz můžete mezi 10.00 a 18.00 na stánku Karlovarského kraje za pokladnami v přízemí hotelu Thermal. Po stopách nejznámějších českých filmů a seriálů se můžete vydat na www.zemefilmu.cz nebo v aplikaci Czech Film Trips.

JXD: NEPŘESADITELNÝ!

Kdo je ve skutečnosti Jiří X. Doležal, kontroverzní ikona časopisu Reflex? Jakou roli v jeho životě hrají Reflex, ženy nebo třeba návykové látky? Na tyto otázky s naprostou otevřeností odpovídá celovečerní dokument režiséra Igora Chauna, který na karlovarský festival přivádí týdeník Reflex. Premiéra se bude konat dnes v 11.30 v Kinosálu B. Volně přístupné!

LG POP-UP STORE

LG pro vás připravilo ukázkou unikátní LG SIGNATURE OLED TV W, nejlepší televizi všech dob s jedinečným designem Picture on Wall, a také zajímavou nabídku audio produktů. Zúčastnit se můžete soutěže o sluchátka, vstupenky a další ceny. Stánek najdete v hotelu Thermal, otevřený je denně od 9.00 do 18.00 po celou dobu konání festivalu.

ZAŽILI JSTE

VÝSTAVA NEVIDOMÉ SOCHAŘKY

Nadace Sirius, partner sekce Lidé odvedle, na včerejší vernisáži v Galerii umění Karlovy Vary otevřela výstavu Nevidáno nevidomé sochařky Marianny Machalové-Jánošíkové. Uvidíte figurální tvorbu naplněnou niternými pocity, vyjadřující ženský svět, jeho krásu, tíž, radost i smyslnost. Otevřeno pro širokou veřejnost od dnešního dne až do 15. 7. 2017.

Včerejší vernisáž Nadace Sirius otevřela výstavu nevidomé sochařky Marianny Machalové-Jánošíkové v 1. patře galerie. Expozice doprovází filmové projekce sekce Lidé odvedle, letos tematicky zaměřené na svět nevidomých. Více než dvacítky plastik i reliéfy ze šamotové hlíny či bronzu sochařky hovoří srozumitelnou výtvarnou řečí. Výstavu uvedli zakladatel Nadace Sirius Jiří Šmejda a prezident festivalu Jiří Bartoška, kteří na ni zvou i širokou veřejnost. Vernisáž hosty provedl Marek Eben a na místě zazpíval Dan Bárta. Sama sochařka návštěvníky vyzvala, aby se jejich soch rozhodně nebáli dotýkat. Výstava je otevřená denně mimo pondělí, v době MFF KV od 10.00 do 19.00 hodin a poté od 10.00 do 17.00 hodin.

Mariana Machalová-Jánošíková (*1972,

Jiří Bartoška se sochou nevidomé umělkyně Marianny Machalové-Jánošíkové a její dcerou

Michalovce) je nevidomá od svých dvaceti. Už pětadvacet let pracuje s keramickou hlínou a uspořádala přes třicet rozličných výstav své volné tvorby. Vede kurzy keramiky a hrnčířství a různé projekty podporující lidi s postižením. S manželem a šestiletou dcerou Eliškou žije ve Valašském Meziříčí.

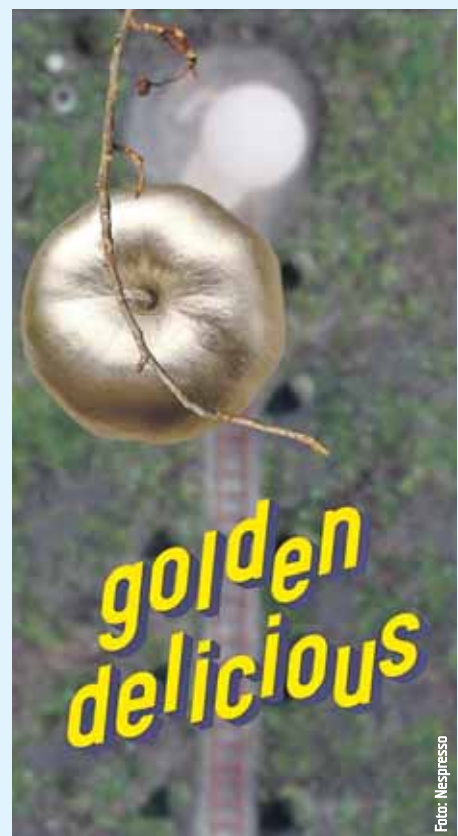
Nadace Sirius pro vás také připravila

stan neziskového projektu chodicilide.cz na třídě T. G. Masaryka, v němž si můžete prohlédnout technické novinky, které usnadňují lidem se zrakovým postižením každodenní situace, dozvíte se podrobnosti o výcviku vodících psů, můžete si zahrát hry bez pomoci zraku a mnoho dalšího. Denně od 10.00 do 19.30. Více na www.chodicilide.cz.

CENY NESPRESSO TALENTS

Včera v noci byli během Industry večera, organizovaného MFF KV, vyhlášeni tři vítězové ložního kola ceny české veřejnosti Nespresso Talents 2017, která je specifická vertikálním formátem natáčených videí. Ze 48 přihlášených soutěžících se na prvním místě umístil snímek Golden Delicious Veroniky Jelšíkové, na druhém Lukáš Masner se snímkem Ještě zbývá čas – There's still some time left a na třetím Luboš Kučera s titulem You have the power...

Více informací o jednotlivých filmových tvůrcích si můžete na festivalu přečíst na výstavních panelech umístěných v přízemí Nespresso Café, kde máte možnost zároveň všechny oceněné snímky zhlédnout.

FILM NA DNEŠEK

FÚZE KRIMI, MUZIKÁLU A ROMANTIKY JE NEJLEPŠÍM LÉKEM NEJEN NA KOCOVINU Z LETOŠNÍCH BLOCKBUSTERŮ

ZBOŘÍ „BEJBY“ VARY?

Baby Driver se chlubit hvězdným obsazením, loupí i Jamie Foxx nebo Jon Hamm.

La La Land na kolech. *Američan v Paříži* na cracku. Anebo prostě jeden z nejlepších filmů letoška. Takhle nějak „hýpují“ akční komedii *Baby Driver* diváci, kteří ji už viděli, včetně třeba režiséra Guillerma del Tora. My jsme s vysokooktanovou jízdou **EDGARA WRIGHTA** už měli tu čest a jasně je jedno: tenhle film může dnes ve 22.30 klidně zbořit Velký sál.

Jan Škoda

Nechává si říkat Baby. A žije život, který má soundtrack. Doslava. Hlavní hrdina očekávané letní akční krimi komedie *Baby Driver* měl v dětství autonehodu a od té doby mu zvoní v uších. Proto má neustále sluchátka, ve kterých mu hrají Queen, Simon & Garfunkel nebo Young MC. A režisér Edgar Wright tuto jeho indispozici po celou dobu využívá ke strhující symfonii obrazu se zvukem.

Baby (Ansel Elgort) se žije jako šofér lupičů se schopností ujet komukoliv a překonat jakoukoliv překážku. Hned úvodní minuty filmu tak patří zběsilé honičce, k níž hraje song *Bellbottoms* od tria The Jon Spencer Blues Explosion. Každé dupnutí na brzdu, přeražení či skřípění spálených pneumatik je přítom přesně naposované na aktuální song. A pak i každá přestávka.

Jako Francouzská spojka

„Nejsem žádný řidič – ani bych auto opravit nedokázal.“ Svěřil se režisér Edgar Wright serveru Indiewire.com. „Ale jsem fanoušek akčních filmů ze sedmdesátých, osmdesátých i devadesátých let a ty nejlepší automobilové honičky úžasně kloubí zvuk a obraz. Vyrůstal jsem na anglickém venkově a nikdy jsem nebyl na žád-

ných závodech, inspiraci jsem tedy musel hledat právě u těchto filmů.“ Ceněný režisér třeba *Soumraku mrtvých* nebo *Jednotky příliš rychlého nasazení* hned přidal pár svých oblíbených referenčních zdrojů, které čítaly filmy jako Collinsonův thriller *Italian Job*, francouzská spojka, *Vanishing Point* nebo *Bratři Bluesovi*.

Nejde ale jen o honičky. I když jde Baby jen pro kafe pro své čtyři kumpány, jimž šéfuje všemocný Doc (Kevin Spacey), zvuky ulice přesně rytmičují jeho chůzi – se stříháním *Baby Driver* ostatně Wrightovi pomáhal i choreograf Ryan Heffington, jenž spolupracuje třeba na videoklipech zpěvačky Sii. A sám režisér novým filmem tak trochu navázal na hudební klip pro Mint Royale, jež režisoval před několika lety a který vypadá jako úvod *Baby Driver*.

Vin Diesel tu nechybí

Nový film se ale našťásti nerozpadá do jednotlivých audiovizuálně vycizelovaných montáží, Wright totiž přes všechny stylistické kejkle vypráví přímočaře a upřímný příběh o fajn klukovi, který by chtěl být se svojí novou holkou (expopelka od Kennetha Branagha Lily James), jenže se namočil do špinavé práce a nemůže se jí jen tak zbavit. Více nebudeme spoilerovat, stačí jenom

říct, že *Baby Driver* fúzuje heist krimi, subžánr thrillerů s bankovní loupeží, s dojemnou romantikou a estetikou zapadlých bister a retro reklam. Wright jako by po filmech jako *Jednotka příliš rychlého nasazení* nebo sci-fi komedii *U konce světa* rezignoval na „sestřelování“ žánrů i svých postav; i bez všudypřítomného pomrkávání ale zvládne bavit, a to příměně bezelstně.

Zvlášť v roce, kdy do kin přišlo tolik velkých blockbusterových zklamání typu *Mumie*, dalších *Piráťů z Karibiku*, *Vetřelců* nebo dalšího dílu ságy *Rychle a zběsile*, v němž hrdinové v autech unikají i před sovětskou atomovou ponorkou, je *Baby Driver* konečně filmem, co se pokouší zachránit léto zemitou akcí. Příznáčné je, že místo *Baby Driver* měl Edgar Wright točit *Marvelovku Ant-Man*; po tvůrčích neshodách však projekt opustil a pravděpodobně se raději vrhl na něco, nad čím nebudou mít absolutní kontrolu kravaťáci od stolu. Tenhle Bejby letos fakt nebude sedět v koutě. A to ani po festivalu – na konci července totiž díky společnosti Falcon vstoupí i do české distribuce. ■

BABY DRIVER

5. 7. 22.30 Velký sál
8. 7. 23.59 Kino Čas

Baby Driver má na agregátoru recenzí RottenTomatoes.com krásných 97 procent pozitivních ohlasů.

KREATIVNÍ EVROPA DÍLČÍ PROGRAM MEDIA

Podpora evropské kinematografie a audiovizuálního průmyslu

PODPORA PRODUCENTŮ

- vývoj projektů filmových a televizních a projektů pro digitální platformy
- vývoj videoher
- televizní koprodukce

DISTRIBUCE

- distribuce zahraničních evropských filmů
- podpora obchodních zástupců

PROPAGACE / FESTIVALY

- přístup na evropské a zahraniční trhy
- audiovizuální festivaly

VZDĚLÁVÁNÍ

- vzdělávací programy pro audiovizuální profesionály

FILMOVÁ VÝCHOVA

- spolupráce evropských projektů filmové výchovy

ONLINE DISTRIBUCE

- služby Video on Demand

KINA

- síť kin / Europa Cinemas

KOPRODUKČNÍ FONDY

- podpora mezinárodních koprodukčních fondů

www.kreativnievropa.cz
www.ec.europa.eu/creative-europe

JAK MEDIÁLNÍ EXPERT VIDÍ DOKUMENT IGORA CHAUNA O JXD: *NEPŘESADITELNÝ!*

PRVNÍ YOUTUBER VYPRAVUJE

Dokumentem *Nepřesaditelný!* o JXD se režisér Igor Chaun vrací po letech, jak říká, „k umění“. Světovou premiéru zažijete dnes v 11.30 v Kinosálu B, uvede ji Jan Hřebejk a je volně přístupná.

Léto 2017. Pár let už ani nevíme, kdo dělá v jaké redakci. X nových projektů, pod jejichž krkolomné názvy se uchylují léta známí autoři. Tradiční tituly mění své náplně podle toho, který hlouček redaktorů do nich zrovna doputuje. Nežůstal na kameni kámen. Stálého není nic. Snad s výjimkou jediného – Reflexu. Reflex vychází skoro třicet let a skoro stejně dlouho tam pracuje parta, která celou tu dobu píše a kreslí, o čem chce a jak to vidí. Nejvýraznější z party starého dobrého Reflexu? Asi Jiří Doležal. X z názvu časopisu má ve jméně i na těle. A teď se podíváme, co ho to všechno stálo.

Ondřej Aust, Mediář

Ukazuje to nový celovečerní dokument, natočil ho Igor Chaun (v 90. letech *Léčba Klausem*, *Česká soda*) a dnes má na varšavském festivalu premiéru. *Nepřesaditelný!*, tak Jiřího vidí Chaun. Maskot, zvířátko, přízrak, ikona, profesionální prudič, říkájí Doležalovi kolegyně. Jako publikum *Reflexu* jsme JXD sledovali, když bojoval za legalizaci marihuany, když si mezi prvními nainstaloval na sebe i domů kameru a streamoval všechno na internet – prakticky jako první youtuber, než náctiletí nedávno povýšili formu nad obsah. Čteme ho teď, kdy se přeorientoval na sociální kritiku a – slovy své redakční kolegyně Kateřiny Kadlecové – „detekuje šmejdy“.

Doležalova generace padesátníků, stejně jako čtenáři *Reflexu*, začala v určitém věku požadovat od života kariérní posuny, víc výhod, požitky, lepší dovolené, vyšší odměny, dražší bydlení, novější model vozu. Všichni se takzvaně zařadili. Kdo se nezařadil, blbě dopadl. Tedy kromě Doležala. Ono je totiž těm výhodám, požitkům a jistotám potřeba něco obětovat. Něco říkat jinak. Doležal se těch výhod vzdal. Což mu dává sílu říkat cokoliv. Tu jistotu totiž ohroží sebemenší vybočení. Malé málo. Velké víc. Padesátníci dávno založili rodiny, spíš je zajímá, na kterou zahraniční vysokou školu půjde jejich dítě. Doležala ne.

Co ho zajímá? Na plátně ho vidíme hledat zkameněliny, mluví o kouření, taky o hulení, marihuaně. Tématu, které si s ním mnozí spoji-

li napořád, ale on se ho před sedmi lety vzdal („vopakovat něco sedmadvacet let je voser“). Nadšený se zdá být při setkání s mladými kolegyněmi disponujícími velkými prsy, zároveň nad svou sexualitou pomalu dělá kříž. Ženy a romantické vztahy s nimi se mu zdají být uzavřenou kapitolou. Přes počáteční vliv autoritativní matky to přitom nekončí nijak trpce. „Na to, jak jsem vošklivej a chudej, jsem měl neuvěřitelně krásný ženský celý život,“ je rád JXD. „Mám na co vzpomínat,“ říká jedna z jeho ex.

Co práce? Jiří X. Doležal je už od devadesátých tím, čím se mnozí další stali až díky YouTube, díky sociálním sítím. Je solitér výrazný jako celé médium. Člověk jako časopis. V přímém přenosu sám promítal své soukromí, na stránkách *Reflexu* prožil jedno ze svých manželství.

Momentálně populární mladí, se statistici sledovatelů svých videí, se chtějí se svým publikem posouvat. Nejen mít koncept, ale uvažovat i o tom, zda onen koncept publikum stále přijímá, oceňuje. Potkává se Doležalův koncept s dobou? Potkává se jeho přístup, témata, to, jak je pojímá, s dnešním publikem *Reflexu*? Má psát jinak? Jinam? Kdo prožil devadesátá a nultá léta ve městě a něco opravdu prožil, což nutně musel, chce si to uchovat v sobě. Nejen jako vzpomínku, která vybledá tím rychleji, čím častěji si ji připomínáme. Reportáže Jiřího Doležala v *Reflexu* zůstávají. A, samozřejmě, sám autor. Dal do placu všechno, celého sebe. A pokud někoho nezajme, může za to on, anebo čtenář? ■

KINO BEZ BARIÉR na 52. MFF Karlovy Vary

30.6. – 8.7.2017

AKCE KINA BEZ BARIÉR

Zážitkové odpoledne s folk-rockovou skupinou **ZHECU**

Mlýnská kolonáda
5.7. v 15.00 hodin

innogy

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.
Panská 1, 110 00 Praha 1
T: 221 411 028
F: 221 411 033
E: kbb@kviff.com

www.kinobezbarier.cz

Karlovy Vary International Film Festival

Sponzor projektu

Partner projektu

SOUČASNÉ A MODERNÍ UMĚNÍ V RANĚ BAROKNÍCH PROSTORÁCH

JEZUITSKÁ KOLEJ – KUTNÁ HORA

LÉTO V GASK

STÁLÁ EXPOZICE STAVY MYSLI / ZA OBRAZEM / PROMĚNNÉ VÝSTAVY / VIZUÁLNÍ HERNY PRO DĚTI / RELAX V ZAHRADÁCH / HUDEBNÍ A DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ NA VODNÍM PÓDIU A NA NÁDVOŘÍ JEZUITSKÉ KOLEJE / NETRADIČNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY JEZUITSKOU KOLEJÍ

GASK — GALERIE STŘEDOČESKÉHO KRAJE
GALLERY OF THE CENTRAL BOHEMIAN REGION
BARBORSKÁ 51–53 / KUTNÁ HORA

Region
Český rozhlas FM 100,7

Středočeský kraj

KNIHA, ZE KTERÉ CHCI FILM

ZEPTALI JSME SE DEVÍTI ČESKÝCH REŽISÉRŮ,
JAKOU KNIHU TOUŽÍ ZFILMOVAT

ROMÁN, CO JE JAKO CIBULE

Václav Marhoula jsme si odchytili přímo na place – v Ralsku.

Má za sebou literární adaptace *Mazaný Filip* a *Tobruk* a teď si vybral další knihu svých snů. Film z ní nejen chce, ale brzy snad mít bude. Byť to nebylo jednoduché: o právech na *Nabarvené ptáče* vyjednával s Američany dobré dva roky.

Václav Marhoula

Ano, je to můj třetí film. A stejně jako ty dva předchozí – *Mazaný Filip* a *Tobruk* – i *Nabarvené ptáče* vzniká podle literární předlohy. Jak se to stane? Knihu si přečtu a prostě se do ní zamiluju. Hned, iracionálně, bez nějakého kalkulu. A ve chvíli, kdy se zamiluju, jde všechno ostatní stranou.

Kdy jsem si *Nabarvené ptáče* od Jerzyho Kosińskiego přečetl poprvé? Vždycky jsem všem vykládal, že to muselo být někdy po natáčení *Tobruku*. Ale moje výkonná producentka Kateřina Špůrová mě vyvedla z omylu. Vzpomínala nedávno, jak jsme spolu byli v roce 2005, tři roky před *Tobrukem*, na obhlídkách v Tunisku. Jeli jsme na velbloudech a mířili si prohlédnout jednu oázu. Místní nám tvrdili, že se do ní nedostaneme jinak,

což nebyla úplně pravda, protože se tam z druhé strany dalo dojet autem. Takže se na velbloudech kymácíme po poušti a já jsem prý už tehdy zaníceně vyprávěl o *Ptáčeti*. Nevzpomínám si na to, ale Kateřina má pamatováka, takže bych jí to i věřil.

Číst *Nabarvené ptáče* je, jako když loupáte cibuli. Jednu vrstvu strhnete a okamžitě se objeví další. Kosiňského román je opravdu mnohovrstevnatý a dotýká se zcela zásadně spousty lidských postojů a pohnutek. Přináší stovky otázek, na něž nedává odpovědi, takže si je coby čtenář musíte hledat sám. Poslední vrstva, jádro oné cibule, je o jinakosti. V momentě, kdy vybočujete z řady a neplníte očekávání lidí okolo, ať už se odlišujete čímkoli, barvou kůže, oblečením, myšlením, máte problém. A o tom ten román je.

Teď už jsme se konečně pustili do natáčení. Příprava trvala osm let, dva roky jsem sháněl a vyjednával práva, pro která jsem si musel dojet až do Ameriky. Tři roky jsem psal scénář. Přeložit literární jazyk do filmového není nic jednoduchého. Kniha pracuje se slovem, film s obrazem. Dám vám příklad. V knize je věta „Stýskalo se mi po rodičích“. A vy víte, že to je důležitá věta a že byste ji měl natočit. Jenže jak? Nakonec jsem to vyřešil tak, že kluk maluje obrázek: sebe, maminku, tatínka, všichni se drží za ruce, za sebou mají domeček s komínem, z něhož se kouří, a ten obrázek kluk napíchné na stožár lodičky, kterou pošle po potoce dolů. Sedm záběrů. Takhle jsem natočil větu „Stýskalo se mi po rodičích“. A takových podobně důležitých vět je tam víc.

Samozřejmě že se budou kniha a film lišit. O to ale tolik nejde. Hlavně aby ve vás kniha i film zanechaly na konci podobný pocit. Pokud se to povede, půjde o dobrou adaptaci. ■

Z ARCHIVU: TAKOVÍ JSME BYLI

ARCHIVNÍ FESTIVALOVÉ MOMENTKY Z LET 2005–2016 OBJEKTIVEM
MICHALA ČÍŽKA

LOAJÁLNÍ ČISTIČ PŘICHÁZÍ

Jean Reno na festivalu rozdával jenom úsměvy.

Šimon Šafránek

Francouzský herec Jean Reno mří k Velkému sálu hotelu Thermal, kde jej stovky fanoušků vítají před projekcí thrilleru *Leon* (1994), vrcholu Renoovy spolupráce s režisérem Lucem Bessonem. Renův zabijácký čistič Leon se tu stará o mladinkou hrdinku v podání začínající Natalie Portman. „Ta holčička velmi rychle pochopila, že se jedná o práci, že to není hra,“ vzpomínal Jean Reno loni v Karlových Varech: „Odkakživa byla chytrá, je to velmi inteligentní žena s velkým srdcem.“ *Leon* znamenal pro

Rena otevřené dveře do Ameriky – vzápětí se objevil v *Mission: Impossible* s Tomem Cruisem, v *Roninovi* s Robertem De Nirem a v *Godzille*.

Jean Reno přijel do Varů převzít Cenu prezidenta festivalu na otočku z Prahy; v Česku tou dobou natáčel film Stephena Funga *Dobrodružství*, který by měl mít ještě letos premiéru. Dostavil se bez suity asistentů a manažerů, přijel s jediným věrným spolupracovníkem. Ten se o herce stará už pětadvacet let, pracuje pro něj jako řidič i kuchař a osobně dohládkoval program Renovy dvoudenní návštěvy na festivalu. ■

TOČÍME PIVO

7 FILMŮ INSPIROVANÝCH
PIVEM ZA 7 DNÍ

Hlavní partner 52. MFF KV

UMĚT ŽÍT

Member of CEFC China Group

中国华信
CEFC CHINA

Početná delegace k izraelsko-německému soutěžnímu filmu *Cukrář* režiséra Ofira Raula Graziera (devátý zleva nebo pátý zprava)

Prezentace dokumentu *Nespatřené* (1996) v Domě ČT: producentka Kateřina Ondřejková, režisér Miroslav Janek, jeden z protagonistů David Berenreiter a fotografka Daniela Horníčková. Právě tu napadlo, že by slepé děti mohly fotografovat.

Jedním z témat letošního ročníku je i virtuální realita. Panel na toto téma bude v pátek.

Herec Casey Affleck už sice odjel, nicméně jeho duch s námi žije dál.

HUSTÝ MÍSTO 6

NEŠŤASTNÉ NÁDRAŽÍ

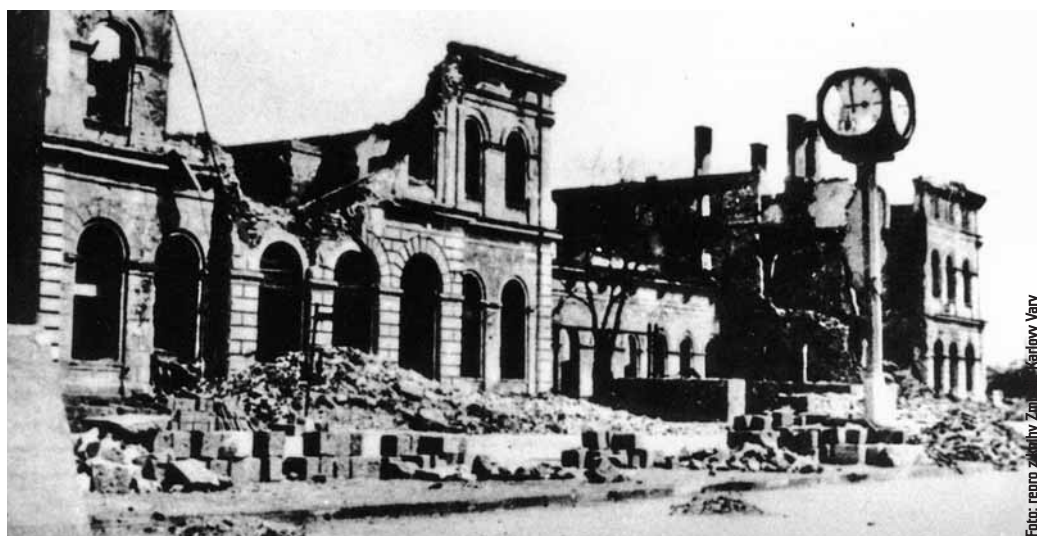

Fotku instalace tří křížů nám přinesla a lístky do kina vyhrála grafička Helena Kořánová. Aranžoval je její kreativní manžel.

Kdo do Varů někdy cestoval vlakem, ví, že zdejší stanice návštěvníkům neskýtala vřelý přivítání a nic nevyprávěla o nádhře lázeňského města. Populární, ale jistě se však blížící happy end, jimž se uzavře letité živoření karlovarského Horního nádraží, které bývalo hrdou dominantou města.

Pavla Horáková

Na železnici dějou se věci a letos festivalové hosty cestující dráhou čeká hustý překvápko v podobě překážkové dráhy. Vlak zastaví uprostřed ničeho a vám chvíli trvá, než pochopíte, že je čas vy-

Horní nádraží po spojeneckém bombardování v dubnu 1945

stoupit, ačkoliv při pohledu z okna nic nenapovídá tomu, že souprava stojí ve stanici. Pár desítek metrů pak musíte s kufrem drncat po šterku mezi kolejemi a dávat bacha, aby vám rychlík zprava a lokálka zleva neujel nohu.

Vraťme se teď o bezmála 150 let zpátky. Stavba nádraží na kopci nad prosperujícími lázněmi začala v červnu roku 1869, v následujícím létě tudy projela první parní lokomotiva a o rok později byl zahájen provoz na trati do Chebu. Rozsáhlá nádražní budova se tyčila na návrší a pasažérům se odtud otevíral velkolepý výhled na město. Roku 1871 přijela první osobní souprava z Prahy, a do Varů jezdil dokonce přímý spoj z Vídně. Ostře sledované vlaky tudy projížděly až do dubna 1945, kdy Karlovy Vary zasáhlo několik náletů spojeneckých bombardérů. Pumpy těžce poškodily budovy Horního i Dolního nádraží a vyřadily z provozu tratě. Během následujících let bylo nádraží na troskách někdejší stavby provizorně obnovoeno, ale chýřalo a bylo ostudou světových lázní. Na podzim roku

2015 byla konečně zahájena demolice, aby se mohlo začít se stavbou nové odbavovací budovy podle návrhu architekta Petra Franty. Nastaly však komplikace a stavbařům začal ujíždět vlak. Letos v květnu byla skleněná otevřená hala připomínající zatím není průchozí směrem ke kolejišti, a tak se cestující budou ještě nějakou dobu k vlakům trmácet oklikou podél hlopané tratě.

Pokud vám vrtá hlavou, na archívních snímcích stojí nádražní budova na rovině, zatímco dnes se ke kolejišti musí sejít po schodech dolů, tedy je vysvětlení pamětníka: před nádražím byly za války vybudovány podzemní kryty, které byly později zrušeny, a tím se terén o několik metrů snížil.

Ten z vás, kdo nám do redakce v prvním patře Thermalu přinese jako první ukázat kreativní snímek jakkoli související s železniční dopravou v Karlových Varech, od nás dostane dva lístky na projekci filmu *Masomlejek kodoku* (5. 7., 23.59 Kino Čas). ■

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Hlavní soutěž dnes reprezentují herec **Brandon Polansky** a herečka **Samantha Elisabeth** s filmem *Drobné si nechte*.

Do sekce Na východ od Západu přiváží režisér **Alexandr Chant** svůj snímek *Jak Víta Česnek vezl Ljochu Vrtáka do důchodáku*. Režisérská dvojice **Katrin** a **Andres Maimikovi** a herec **Rain Tolk** a herečka **Evelin Võigemast** přijíždějí uvést film *Muž, který vypadá jako já*. Snímek *Konec řetězce* představí herec **Hendrik Toompere**.

Andres Maimik

Evelin Võigemast

Soutěžní dokument *Lekce francouzské konverzace* přiváží režisér **Bernhard Braunstein** a svůj dokumentární debut *Spousta dětí, opice a zámek* uvede **Gustavo Salmerón**.

Dnes dorazí i režisér **Hirobumi Watanabe**, jehož *Plavčík* se promítá v sekci Jiný pohled.

Jakub Kohák

Tomáš Vorel

Režisér **Lim Dae-hyung** a herec **Oh Jung-hwan** přiváží film *Veselé Vánoce, pane Mo* uváděný v rámci sekce Ony kritiků Variety.

České filmy 2016–2017 přijíždějí zastupovat režisér a herec **Jakub Kohák**, režisér a producent **Tomáš Vorel** (*Instalatér z Tuchlovic*) a **Marek Adamczyk** (*Zloději zelených koní*). ■